Κισσεύς. Κισσῆς. Κισσέας. Κισσηΐς.

« Κισσεύς, έως· βασιλ. Θράκης (Μακεδονίας) πατ. Λεξ. Σχ. Σαμ. Εκάβης Ευρ.

« Κισσῆς, οῦ (Κισσέας ου Σχολ.) ὁ· βασιλ. Θρά-κης, πατ. Θεανοῦς. Σχ. » « «

« Κισσηΐς ίδος. ἡ· 1) θυγάτηρ Κισσέως, η Εκάβη Ανθ. 2) Θεανώ θυγ. Κισσοῦ (ον. Κισσῆς Σχ.). Νύμφη Νον. ἢ Ναϊάς αναθρέψασα τον Διό-νυσον Ὑμν. » »

« λέγεται δὲ ὑπὸ Μακεδόνων Κάρανον βασιλεύοντα ἐν Μακεδονίᾳ κρατῆσαι μάχῃ Κισσέως, ὃς ἐδυνάστευεν ἐν χώρᾳ τῇ ὁμόρῳ· καὶ ὁ μὲν τρόπαιον ὁ Κάρανος κατὰ νόμους τοὺς Ἀργείων ἔστησεν ἐπὶ τῇ νίκῃ· ἐπελθόντα δέ φασιν ἐκ τοῦ Ὀλύμπου λέοντα ἀνατρέψαι τε τὸ τρόπαιον ⟨καὶ⟩ ἀφανισθῆναι ⟨συνεῖναι τε⟩ γνώμῃ Κάρανον [δὲ] οὐκ εὖ βεβουλεῦσθαι βαρβάροις τοῖς περιοικοῦσιν ἐς ἔχθραν ἐλθόντα ἀδιάλλακτον, καταστῆναι (τε) χρῆναι [γὰρ] μήτε ὑπὸ αὐτοῦ Καράνου μήτε ὑπὸ τῶν ὕστερον βασιλευόντων Μακεδονίας τρόπαια ἵστασθαι, εἰ ἐς εὔνοιάν ποτε τοῖς προσχώροις ὑπάξονται. » Παυσ. Βοιωτικά. Θ΄. 40. 8.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Κισσός. Κισσεύς. Ἀμφιδάμας.
Αἴνεια.

325

« ἐπωνόμασε δὲ (ὁ Κάσανδρος) τὴν πόλιν (Θεσσαλονί- Στραβ. Ζ.
κειαν) ἀπὸ τῆς ἑαυτοῦ γυναικὸς Θεσσαλονίκης, ... 331. 21.
καθεῖλεν τὰ ἐν Κρουσίδι πολίσματα καὶ τὰ ἐν τῷ Θερμαί-
ῳ κόλπῳ περὶ κϛ' ἢ ἤκοσι συνοικίσας ἐς ἕν· ἦδε ἡ μη-
τρόπολις τῆς νῦν Μακεδονίας κτλ. τῶν δὲ συνοικισθέ-
ντων ἦν Ἀπολλωνία καὶ Χαλάστρα καὶ Θέρμα καὶ Γαρησκὸς
καὶ Αἴνεια καὶ Κισσός. ὧν τὸν Κισσὸν ὑπονοήσειεν ἄν τις
τῷ Κισσῇ προσήκειν, οὗ μέμνηται ὁ ποιητὴς » Κισσῆς
τόν γ' ἔθρεψε" τὸν Ἀμφιδάμαντα λέγων. » Σ.

« μετῴκισε δὲ (ὁ Κάσανδρος) τὰ πέριξ πολίχνια εἰς αὐ- » 24.
τὴν (Θεσσαλονίκειαν), οἷον Χαλάστραν Αἴνειαν Κισσὸν
καί τινα ἄλλα. ἐκ δὲ τοῦ Κισσοῦ τάχα ὑπονοήσειεν
ἄν τις γενέσθαι καὶ τὸν παρ' Ὁμήρῳ Ἀμφιδάμαντα, ὃ
ὁ πάππος Κισσεὺς ἔθρεψεν αὐτὸν (φησὶν) ἐν Θρῄ-
κῃ, ἣ νῦν Μακεδονία καλεῖται. Epit. »

Κισσεύς.

326

« λέγεται δὲ ὑπὸ Μακεδόνων Κάρανον βασιλεύοντα ἐν Παυσ.
Μακεδονίᾳ κρατῆσαι μάχῃ Κισσέως, ὃς ἐδυνάστευεν Βοιωτικ.
ἐν χώρᾳ τῇ ὁμόρῳ· καὶ ὁ μὲν τρόπαιον ὁ Κάρα- θ'. 40. 8.
νος κατὰ νόμους τοὺς Ἀργείων ἔστησεν ἐπὶ τῇ νίκῃ,
ἐπελθόντα δέ φασιν ἐκ τοῦ Ὀλύμπου λέοντα ἀνατρέ-
ψαι τε τὸ τρόπαιον (καὶ) ἀφανισθῆναι (συνέντα δὲ)
γνώμῃ Κάρανον [δὲ] οὐκ εὖ βεβουλεῦσθαι βαρ-
βάροις τοῖς περιοικοῦσιν ἐς ἔχθραν ἐλθόντα ἀδι-
άλλακτον, καταστῆναι (τε) χρῆναι [γὰρ] μήτε ὑπὸ αὐ-
τοῦ Καράνου μήτε ὑπὸ τῶν ὕστερον βασιλευόντων
Μακεδονίας τρόπαια ἵστασθαι, εἴ τι εὔνοιάν ποτε τοὺς
προσχώρους ὑπάξονται. »

55 11
332

Κισσεὺς βασ. πατὴρ (δε) Ἑκάβης Εὐρ. (Λ.Σ) καθ' ἄλλους τῆς Θεανοῦς Λ. Βυζ.

Κισσῆς (Κισσέας) βασ. πατὴρ Θεανοῦς Ἰλ. (Λ.Σ)

Κισσηΐς θυγ. Κισσέως ἡ Ἑκάβη (Λ.Σ)
〃 Θεανὼ θυγ. Κισσοῦ νύμφη Νον. ἡ Ναΐας ἀναθρέψασα τὸν Διόνυσον Ὀρφ. (Λ.Σ)